DZIENNIK URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

Warszawa, dnia 28 lutego 1969 r. **Nr 2** **Poz. 5—12**

T R E Ś Ć:

ZARZĄDZENIA:

Poz. **Str.**

5 — nr 82 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 23 grudnia 1968 r. w sprawie ustanowienia normy branżowej 7

6 — nr 83 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 23 grudnia 1698 r. w sprawie ustanowienia normy branżowej 8

7 — nr 1 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 2 stycznia 1969 r. zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hotelu „Orbis" w Poznaniu 8

8 — nr 2 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 2 stycznia 1969 r. zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hotelu „Orbis" w Krakowie 9

9 — nr 3 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 2 stycznia 1969 r. zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hoteli Turystycznych w Warszawie 9

10 — nr 5 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 2 stycznia 1969 r. w sprawie określenia zasad koordynowania działalności resortu obrony narodowej w zakresie budownictwa turystyczno-wypoczynkowego 10

11 — nr 6 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i turystyki z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie ustanowienia normy branżowej 11

12 — nr 2/7 Ministra Gospodarki Komunalnej i Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie planowo-zapobiegawczych remontów budynków hotelowych 11

5

ZARZĄDZENIE Nr 82

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 23 grudnia 1968 r.

w sprawie ustanowienia normy branżowej.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się normę branżową BN-68/8444-01 „Kije do gry w hokeja na lodzie", zwaną dalej „normą", obowiązującą w zakresie produkcji od 1 kwietnia 1969 r.

§ 2.

Normy nie stosuje się do:

1) prac naukowo-badawczych,

2) wyrobów przeznaczonych na eksport, o ile zamawiający stawia inne wymagania.

§ 3.

Zobowiązuje się Zjednoczenie Przemysłu Sprzętu Sportowego — Centralny Międzybranżowy Ośrodek Normalizacyjny do wystąpienia z wnioskiem do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego o unieważnienie Polskiej Normy PN-60/N-96101 „Kije do hokeja na lodzie" grupa katalogowa XVII. 62.

§ 4.

Zobowiązuje się dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do rozpowszechnienia ustanowionej normy.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

6

ZARZĄDZENIE Nr 83

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 23 grudnia 1968 r.

w sprawie ustanowienia normy branżowej.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się normę branżową BN-68/8441-14 „Ławeczki gimnastyczne z zaczepem metalowym", zwaną dalej „normą", obowiązującą w zakresie produkcji od 1 marca 1969 r.

§ 2.

Normy nie stosuje się do:

1) prac naukowo-badawczych,

2) wyrobów przeznaczonych na eksport, o ile zamawiający stawia inne wymagania.

§ 3.

Zobowiązuje się Zjednoczenie Przemysłu Sprzętu Sportowego — Centralny Międzybranżowy Ośrodek Normalizacyjny do wystąpienia z wnioskiem do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego o unieważnienie Polskiej Normy PN-61/N-96372 „Ławeczki gimnastyczne" grupa katalogowa XVII. 62.

§ 4.

Zobowiązuje się dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do rozpowszechnienia ustanowionej normy.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

7

ZARZĄDZENIE Nr 1

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 2 stycznia 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hotelu „Orbis" w Poznaniu

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. Urz. Nr 38, poz. 224) oraz w związku z § 16 wytycznych stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 27 lipca 1965 r. w sprawie organizacji i zadań służby inwestycyjnej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 41, poz. 234) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 55 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 22 marca 1961 r. w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hotelu „Orbis" w Poznaniu (Dz. Urz. GKKFiT Nr 2, poz. 11, z 1965 r. Nr 6, poz. 26, z 1967 r. Nr 1, poz. 3, z 1968 r. Nr 1, poz. 3 i z 1969 r. Nr 1, poz. 3) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„ § 3.1. Zwierzchni nadzór nad Zarządem sprawuje Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Nadzór bezpośredni nad Zarządem sprawuje Polskie Biuro Podróży „Orbis";

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„ § 4. Przedmiotem działania Zarządu jest wykonywanie zadań związanych z planowaniem, realizacją finansową i rzeczową, przygotowaniem do eksploatacji i uruchomieniem inwestycji zjednoczeń Polskiego Biura Podróży „Orbis" przekazywanych przez PBP „Orbis" do realizacji oraz innych inwestycji przekazywanych do realizacji przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki;"

3) W § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„ 2. Zastępca dyrektora, naczelny inżynier i główny księgowy jest powoływany i odwoływany przez dyrektora Polskiego Biura Podróży „Orbis" po uzyskaniu zgody Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki;"

4) W § 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„ 2. Strukturę organizacyjną Biura Zarządu zatwierdza dyrektor Polskiego Biura Podróży „Orbis";
5) W § 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„ 4. Preliminarz kosztów utrzymania Biura Zarządu zatwierdza Polskie Biuro Podróży „Orbis" na podstawie wskaźników ustalonych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki."

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1969 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

8

ZARZĄDZENIE Nr 2

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 2 stycznia 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hotelu „Orbis" w Krakowie.

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. Urz. Nr 38, poz. 224) oraz w związku z § 16 wytycznych stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 27 lipca 1965 r. w sprawie organizacji i zadań służby inwestycyjnej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 41, poz. 234) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 54 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 22 marca 1961 r. w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hotelu „Orbis" w Krakowie (Dz. Urz. GKKFiT nr 2, poz. 10, z 1966 r. Nr 5, poz. 30 i z 1967 r. Nr 1, poz. 4) wprowadza się następujące zmiany:
1) § 3 otrzymuje brzmienie:
„ § 3.1. Zwierzchni nadzór nad Zarządem sprawuje Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.
2. Nadzór bezpośredni nad Zarządem sprawuje Polskie Biuro Podróży „Orbis";
2) § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Przedmiotem działania Zarządu jest wykonywanie zadań związanych z planowaniem, realizacją finansową i rzeczową, przygotowaniem do eksploatacji i uruchomieniem inwestycji zjednoczeń Polskiego Biura Podróży „Orbis" przekazywanych przez PBP „Orbis" do realizacji oraz innych inwestycji przekazywanych do realizacji przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki;"
3) § 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zastępca dyrektora, naczelny inżynier i główny księgowy jest powoływany i odwoływany przez dyrektora Polskiego Biura Podróży „Orbis" po uzyskaniu zgody Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki;"
4) w § 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„ 2. Strukturę organizacyjną Biura Zarządu zatwierdza dyrektor Polskiego Biura Podróży „Orbis";
5) w § 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zakres czynności i obowiązków Biura Zarządu określi regulamin nadany przez dyrektora Zarządu;"
6) w § 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Preliminarze kosztów utrzymania Biura Zarządu zatwierdza Polskie Biuro Podróży „Orbis" na podstawie wskaźników ustalonych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki;"
7) w § 8 dodaje się ust. 5 o brzmieniu:
„5. Zasady wynagradzania pracowników regulują odrębne przepisy."

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1969 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

9

ZARZĄDZENIE Nr 3

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 2 stycznia 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hoteli Turystycznych w Warszawie.

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. Urz. Nr 38, poz. 224) oraz w związku z § 16 wytycznych

stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 27 lipca 1965 r. w sprawie organizacji i zadań służby inwestycyjnej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 41, poz. 234) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 57 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 15 czerwca 1964 r. w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hoteli Turystycznych w Warszawie (Dz. Urz. GKKFiT Nr 6, poz. 25, z 1964 r. Nr 7, poz. 31, z 1966 r. Nr 5, poz. 31 i z 1967 r. Nr 1, poz. 2) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 skreśla się ust. 2;
2) § 3 otrzymuje brzmienie:
„ § 3.1. Zwierzchni nadzór nad Zarządem sprawuje Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.
2. Nadzór bezpośredni nad Zarządem sprawuje Polskie Biuro Podróży „Orbis";
3) § 4 otrzymuje brzmienie:
„ § 4. Przedmiotem działania Zarządu jest wykonywanie zadań związanych z planowaniem, realizacją finansową i rzeczową, przygotowaniem do eksploatacji i uruchomieniem inwestycji zjednoczeń Polskiego Biura Podróży „Orbis" przekazywanych przez PBP „Orbis" do realizacji oraz innych inwestycji przekazywanych do realizacji przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki";
4) W § 6 dodaje się ust. 2 o brzmieniu:
„ 2. Zastępca dyrektora, naczelny inżynier i główny księgowy jest powoływany i odwoływany przez dyrektora Polskiego Biura Podróży „Orbis" po uzyskaniu zgody Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki;"
5) W § 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„ 2. Strukturę organizacyjną Biura Zarządu zatwierdza dyrektor Polskiego Biura Podróży „Orbis";
6) W § 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„ 4. Preliminarze kosztów utrzymania Biura Zarządu zatwierdza Polskie Biuro Podróży „Orbis" na podstawie wskaźników ustalonych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki;"
7) W § 8 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„ 5. Zasady wynagradzania pracowników regulują odrębne przepisy".

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1969 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

10

ZARZĄDZENIE Nr 5

MINISTRA OBRONY NARODOWEJ ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 2 stycznia 1969 r.

w sprawie określenia zasad koordynowania działalności resortu obrony narodowej w zakresie budownictwa turystyczno-wypoczynkowego

Na podstawie § 12 uchwały nr 61 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie koordynacji działalności w zakresie zagospodarowania turystycznego kraju (Monitor Polski Nr 15, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Uzgadnianie zawartych w projektach wieloletnich planów inwestycyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej zadań w zakresie urządzeń turystyczno-wypoczynkowych, następuje zgodnie z przepisami § 2 ust. 1 i 2 uchwały nr 61 Rady Ministrów z dnia 29.I.1963 r. w sprawie koordynacji działalności w zakresie zagospodarowania turystycznego kraju (Monitor Polski Nr 15, poz. 85), z uwzględnieniem zasad koordynacji określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2.

Zadania w zakresie budowy urządzeń turystyczno-wypoczynkowych Ministerstwa Obrony Narodowej, powinny być w zasadzie lokalizowane poza terenami wydzielonymi na cele wojskowe, zamkniętymi kompleksami wojskowymi oraz innymi terenami, służącymi celom ściśle wojskowym.

§ 3.

W szczególnych przypadkach od postanowień § 2 mogą być stosowane odstępstwa, jeżeli przemawiają za tym szczególne walory turystyczno-wypoczynkowe terenu, a inne względy użytkowe wojska nie stoją na przeszkodzie.

§ 4.

1. Uzgodnienie z Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Turystyki zadań wymienionych w § 2, następuje po uprzednim zaopiniowaniu ich przez właściwe wojewódzkie komitety kultury fizycznej i turystyki. Dane wyjściowe do projektowania tych inwestycji podlegają uzgodnieniu z właściwym miejscowo wojewódzkim komitetem kultury fizycznej i turystyki.

2. Zadania wymienione w § 3 podlegają uzgodnieniu z Głównym Komitetem Kultury Fizycznej i Turystyki,

z wyłączeniem wojewódzkich komitetów kultury fizycznej i turystyki, jako organów opiniodawczych.

§ 5.

Zmiana przeznaczenia urządzeń turystyczno-wypoczynkowych może nastąpić w trybie określonym właściwymi przepisami obowiązującymi w wojsku.

§ 6.

Przepisów niniejszego zarządzenia nie stosuje się do inwestycji oraz istniejących obiektów i urządzeń wojskowych, wykorzystywanych jedynie okresowo na cele turystyczno-wypoczynkowe.

§ 7.

Zamierzenia dotyczące realizacji na terenach wojskowych urządzeń dla celów wypoczynku świątecznego i wypoczynku po pracy, w zakresie potrzeb wojska, określa Departament Służby Kwaterunkowo-Budowlanej WP w porozumieniu z Departamentem Urządzeń Sportowych i Turystycznych GKKFiT.

§ 8.

Właściwymi do koordynowania działalności resortu obrony narodowej w sprawach związanych z budową urządzeń turystyczno-wypoczynkowych na terenach ogólnodostępnych są:

— Departament Służby Kwaterunkowo-Budowlanej WP,
— Departament Urządzeń Sportowych i Turystycznych GKKFiT.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY GKKFiT
(—) Włodzimierz Reczek

MINISTER OBRONY NARODOWEJ
(—) Wojciech Jaruzelski

11

ZARZĄDZENIE Nr 6
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 14 stycznia 1969 r.

w sprawie ustanowienia normy branżowej.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. Urz. Nr 53, poz. 298) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się normę branżową BN-68/8442-11 „Rakietki do tenisa stołowego", zwaną dalej „normą", obowiązującą w zakresie produkcji od 1 maja 1969 r.

§ 2.

Normy nie stosuje się do:
1) prac naukowo-badawczych,
2) wyrobów przeznaczonych na eksport, o ile zamawiający stawia inne wymagania.

§ 3.

Zobowiązuje się dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do rozpowszechnienia ustanowionej normy.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

12

ZARZĄDZENIE Nr 2/7
MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ I PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 14 stycznia 1969 r.

w sprawie planowo-zapobiegawczych remontów budynków hotelowych

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 365 Rady Ministrów z dnia 20 września 1961 r. w sprawie usprawnienia gospodarki remontowej (Monitor Polski Nr 81, poz. 340) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się instrukcję o systemie planowo-zapobiegawczych remontów budynków hotelowych stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2.

Instrukcja wymieniona w § 1 ma zastosowanie do:

1) budynków hotelowych stanowiących własność Skarbu Państwa i pozostających w zarządzie państwowych jednostek terenowych i centralnych, powołanych do prowadzenia działalności usługowej;

2) budynków, które tytułem umowy najmu są w całości w posiadaniu jednostek państwowych i są przez te jednostki eksploatowane na cele hotelowe w zakresie zarówno zakwaterowania jak i żywienia, jeżeli w umowie najmu zastrzeżono, iż najemca będzie wykonywał remonty bieżące i kapitalne;

3) budynków gospodarczych, z których każdy obejmuje więcej niż 100 m³, jeżeli budynki te są funkcjonalnie związane z hotelem.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 14 stycznia 1969 r.

PRZEWODNICZĄCY GKKFiT
(—) Włodzimierz Reczek

MINISTER GOSPODARKI KOMUNALNEJ
(—) wz. inż. M. Zubelewicz
podsekretarz stanu

Załącznik do zarządzenia nr 2/7 Ministra Gospodarki Komunalnej i Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 14 stycznia 1969 r. (poz. 12)

INSTRUKCJA

o systemie planowo-zapobiegawczych remontów budynków hotelowych

Wstęp

Zgodnie z § 18, ust. 2 i 3 „Instrukcji ramowej w sprawie systemu planowo-zapobiegawczych remontów stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 214 z dnia 6 października 1954 r. (Biuletyn PKPG Nr 29, poz. 128) przyjęto przy opracowaniu instrukcji planowo-zapobiegawczych remontów budynków hotelowych uproszczoną metodą remontów poprzeglądowych. Metoda poprzeglądowa polega na planowaniu remontów w oparciu o zakresy i rodzaje remontów, ustalone w wyniku planowanych przeglądów okresowych.

Określenie obiektu remontowego

§ 1.

1. Przez obiekt remontowy w rozumieniu instrukcji, zwany dalej obiektem, należy rozumieć budynek hotelowy wraz z urządzeniami instalacji wewnętrznej, związanymi z normalnym wyposażeniem budynku, jak instalacja siły, oświetlenia, ogrzewania, wodociągowo-kanalizacyjna oraz urządzenia gospodarcze i pomocnicze, stanowiące składniki inwentaryzacyjne hotelu, jak nawierzchnia podwórza, parkingi położone na terenie stanowiącym całość gospodarczą z budynkiem hotelowym, drogi dojazdowe, podjazdy, chodniki, studnie, ogrodzenia, trwałe budynki gospodarcze o kubaturze powyżej 100 m³ itp.

2. Kotły centralnego ogrzewania wraz z armaturą, dźwigi osobowe i towarowe, centralne telefoniczne, urządzenia pralnicze i radiowęzły są odrębnymi obiektami, remont których regulowany jest odrębnymi przepisami.

3. Do czasu ukazania się instrukcji o planowo-zapobiegawczych remontach dźwigów, jako górną granicę dla remontów bieżących dźwigów przyjmuje się 10%, a dla remontów średnich od 10% do 30% ich wartości w stanie nowym. Remontu kapitalnego dźwigu nie przeprowadza się.

Określenie rodzaju napraw z uwzględnieniem modernizacji

§ 2.

1. Naprawę obiektu dzieli się na:

1) roboty konserwacyjne,
2) remonty bieżące,
3) remonty kapitalne.

2. Konserwacją jest zespół czynności w granicach kosztu do 1% wartości odtworzenia obiektu, które mają na celu zapewnienie warunków normalnego korzystania z hotelu oraz jego ochronę przed nadmiernym zużyciem i utrzymanie należytego wyglądu estetycznego zarówno całości jak i poszczególnych pomieszczeń. W trakcie robót konserwacyjnych w odróżnieniu od remontów nie dokonuje się wymiany poszczególnych elementów obiektu na nowe, lecz tylko zapobiega nadmiernemu ich zużyciu. W ramach konserwacji można naprawiać lub wymieniać niektóre części elementów (np. instalacji wodociągowej lub kanalizacyjnej).

3. Remontem bieżącym są roboty obejmujące naprawę albo wymianę szybko zużywających się części, lub elementów obiektu w granicach kosztu od 1% do 10% wartości odtworzenia. Charakter remontu bieżącego mają też remonty przeciwawaryjne lub drobne naprawy związane z usuwaniem awarii w ważniejszych elementach obiektu.

4. Remontem kapitalnym są naprawy o największym zakresie, których wykonanie przywraca pierwotną lub przybliżoną wartość techniczną i użytkową całemu obiektowi, poszczególnym elementom lub częściom obiektu, a ich koszt wynosi od 10% do 70% wartości odtworzenia.

5. Okres pomiędzy dwoma kapitalnymi remontami mierzony lub przeliczany na dnie kalendarzowe nie powinien być w zasadzie krótszy od jednego roku.

6. Jeżeli koszt kapitalnego remontu obiektu przekroczy 70%, należy wydatki te planować i realizować jako nakłady inwestycyjne (inwestycje przedsiębiorstwa).

7. Wartość odtworzenia (w stanie nowym) obiektu określa każdorazowo przedsiębiorstwo komisyjnie, w oparciu o obowiązujące w roku planowania remontu cenniki.

§ 3.

1. Modernizacją obiektu są wszelkiego rodzaju roboty zmierzające do częściowej przebudowy i podniesienia na wyższy poziom usługowy urządzeń technicznych i sanitarnych oraz poprawy wydajności rozwiązań funkcjonalnych.

2. Zamierzenia o charakterze modernizacyjnym powinny być poprzedzone analizą techniczno-ekonomiczną. Podstawowymi składnikami tej analizy powinny być czynniki kształtujące w decydujący sposób ostateczne efekty zamierzonej modernizacji, a w szczególności:

1) wiek obiektu oraz przewidywany w planach urbanistycznych sposób wykorzystania terenu (czy budynek jest przewidziany do adaptacji na stałe czy też do rozbiorki, zmiany przeznaczenia itp., zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego),
2) stan techniczny głównych elementow nośnych (czy stan ich gwarantuje, że dany obiekt będzie mógł istnieć minimum tyle lat, ile potrzeba dla zamortyzowania się nakładów),
3) koszty modernizacji obiektu w porównaniu z przewidywanymi efektami.

3. Dokumentacja niezbędna do przeprowadzenia modernizacji powinna zawierać również obliczenia dotyczące spodziewanych efektów i porównanie ich z kosztami modernizacji oraz ekonomiczne uzasadnienie celowości przeprowadzenia modernizacji.

4. Koszt modernizacji łącznie z kosztami kapitalnego remontu obiektu nie może przekroczyć 100% wartości jego odtworzenia.

5. Jeżeli koszt kapitalnego remontu łącznie z modernizacją obiektu przekroczy 100% wartości odtworzenia, nakłady należy planować i realizować jako nakłady inwestycyjne (inwestycje przedsiębiorstwa).

Kryteria techniczno-ekonomiczne kwalifikowania robót do poszczególnych grup napraw

§ 4.

Do robót konserwacyjnych określających w § 2, ust. 2, zalicza się w szczególności:

1) w odniesieniu do pokoi hotelowych oraz pomieszczeń ogólnych:
   a) drobne wymiany i uzupełnienia instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej, elektrycznej itp.,
   b) naprawę i uzupełnienie okuć drzwiowych i okiennych,
   c) naprawę stolarki okiennej i drzwiowej,
   d) uzupełnienie oszklenia,
   e) uzupełnienie i cyklinowanie posadzek itp.;
2) w odniesieniu do podstawowych elementów obiektu:
   a) doraźne usuwanie przyczyn zawilgocenia ścian i stropów,
   b) suszenie zawilgoconych części,
   c) naprawę tynków,
   d) zabezpieczenie ugiętych płatwi lub krokwi,
   e) smołowanie pokrycia papowego dachu z wstawieniem drobnych łatek, mocowanie arkuszy blachy, uzupełnienie pojedyńczych dachówek,
   f) czyszczenie, regulację i drobne naprawy rynien i rur spustowych oraz obróbek blacharskich,
   g) naprawę stopni klatek schodowych, mocowanie balustrad, uzupełnienie podchwytów,
   h) naprawę nawierzchni dziedzińców i podjazdów,
   i) uszczelnienie pionów kanalizacyjnych itp.

§ 5.

1. Do remontu bieżącego określonego w § 2, ust. 3, zalicza się w szczególności:

1) wymianę pokrycia dachowego, rynien, rur spustowych i obróbki blacharskie,
2) naprawę więźby dachowej z deskowaniem lub ołacaniem,
3) likwidację ognisk zagrzybienia,
4) naprawę kominów, przewodów dymowych i wentylacyjnych,
5) wymianę podłóg lub posadzek w poszczególnych pokojach hotelowych,
6) wszelkie roboty malarskie wraz z naprawą tynków ścian i sufitów, przeprowadzone okresowo, co najmniej raz na 3 lata,
7) wymianę urządzeń sanitarnych, przewodów instalacji elektrycznej,
8) uzupełnienie lub wymianę licowania ścian (np. glazury),
9) uzupełnienie stolarki drzwiowej i okiennej itp.

2. W ramach remontów bieżących w pierwszej kolejności powinny być wykonywane roboty związane z usuwaniem wszelkiego rodzaju awarii instalacji sanitarnych, elektrycznych, pokryć dachowych itp., a więc roboty zabezpieczające przed zagrożeniem bezpieczeństwa publicznego. W następnej kolejności należy wykonywać roboty o charakterze przeciwawaryjnym, mające na celu zabezpieczenie całego budynku bądź jego poszczególnych elementów przed zniszczeniem.

§ 6.

1. Do zakresu remontu kapitalnego określonego w § 2 ust. 4 zalicza się w szczególności:

1) wymianę elementów konstrukcyjnych nośnych, stropów, klatek schodowych itp.,
2) wykonanie bądź naprawę zniszczonej elewacji.

§ 7.

Do robót modernizacyjnych określonych w § 3, zalicza się:

1) przebudowę lub budowę wszelkiego rodzaju urządzeń sanitarnych ogólnych i w poszczególnych pokojach (łazienki, prysznice, w.c. itp.),

2) przebudowę lub budowę urządzeń doprowadzających wodę bieżącą (zimną i ciepłą) do pokojów hotelowych,
3) podłączenie do sieci gazowej, wodno-kanalizacyjnej lub ogrzewniczej, oraz wyposażenie w nowe urządzenia techniczne,
4) zmianę systemu ogrzewania,
5) rozbudowę instalacji radiowej i telefonicznej,
6) przebudowę pomieszczeń wieloosobowych w celu uzyskania pokojów jedno- i dwuosobowych,
7) budowę dodatkowych urządzeń usługowych, jak parkingów na terenach hotelowych, garaży i innych pomieszczeń o kubaturze do 100 m^3.

Przeglądy

§ 8.

1. Dla utrzymania obiektu w pełnej sprawności eksploatacyjnej potrzebne jest stałe i właściwe rozeznanie w stanie urządzeń stanowiących wyposażenie pokoi i pomieszczeń ogólnych (korytarze, halle, klatki schodowe, sanitariaty itp.) oraz posiadanie orientacji w zakresie ogólnego stanu technicznego obiektu i potrzeb remontowych, zwłaszcza utrzymania niezbędnego poziomu sanitarno-estetycznego. Dla właściwego rozeznania w tym stanie wprowadza się:
1) przeglądy stałe — codzienne,
2) przeglądy okresowe.

2. Do przeglądów stałych (codziennych) obowiązane są służby eksploatacyjne obiektu, a zwłaszcza kierownik zakładu (ewentualnie kierownik pionu technicznego, jeżeli taki istnieje), kierownicy obsługi pięter, pokojowe i korytarzowe.

§ 9.

Przegląd stały — codzienny powinien być dokonywany w zasadzie w godzinach przedpołudniowych i łączyć się powinien z normalnym utrzymaniem porządku i czystości w pokojach i pomieszczeniach ogólnych. Przegląd ten polega na sprawdzeniu sprawności wszystkich urządzeń technicznych zainstalowanych w pokojach i pomieszczeniach ogólnych, a w szczególności:
1) urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych (kranów, umywalek, wanien, misek klozetowych, płuczek itp.),
2) instalacji elektrycznej (działania wszystkich punktów świetlnych),
3) instalacji c.o. w okresie sezonu ogrzewczego (zachowanie wymaganej w hotelu temperatury), a w pokojach ogrzewanych piecami — sprawności grzejnej pieców,
4) stanu oszklenia okien,
5) działania radia, telewizora, aparatu telefonicznego,
6) sprawności użytkowej innych elementów wyposażenia hotelu, według ustaleń dyrektora (kierownika) hotelu.

§ 10.

1. W przeglądach okresowych rozróżnia się przegląd generalny roczny, dokonywany pod koniec III kwartału każdego roku, i przeglądy kwartalne, dokonywane pod koniec każdego kwartału. Przegląd generalny roczny łączony jest z przeglądem okresowym III kwartału.

2. W obiektach kategorii III i IV dopuszcza się możliwość przeprowadzania jedynie przeglądów generalnych rocznych. Podobną zasadę można stosować do wszystkich obiektów przez okres 5 lat po ich wybudowaniu lub po przeprowadzonym remoncie kapitalnym.

3. Przeglądy generalne roczne powinny obejmować możliwie wszystkie elementy i urządzenia związane z obiektem, a w szczególności:
1) stan konstrukcji ściennych wraz z elewacją,
2) stan klatek schodowych (wytrzymałość biegów, podestów, balustrad i innych zabezpieczeń),
3) stan stropów,
4) stan konstrukcji dachowej wraz z pokryciem i obróbkami blacharskimi,
5) szczelność kominów na poddaszu,
6) stan instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej, gazowej, elektrycznej, centralnego ogrzewania itp.

4. Z przeglądów okresowych należy sporządzać protokół niezależnie od tego czy zostały stwierdzone jakiekolwiek uszkodzenia. Protokół przeglądu stanowi podstawę do ustalenia potrzeb i zakresu robót remontowych.

Cena zeszytu 2,50 zł

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT — Warszawa, ul. Litewska 2, telefon 28-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2. Prenumerata roczna wynosi 30 zł.
Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-9330. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Redakcji w terminie 10-dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

Druk. Technikum Poligraficzne w Warszawie, ul. Wiślana 6. Zam. 154/W/68. 2400. 35756.